

PILINSZKY JÁNOS

B. I. kisasszony

*Küldj fésűt és konzervet.
A régi fésű, szóval, eltörött.*

*Küldj cipőt. Meleg alsót.
Képzeld, úgy hívnak: Vasgolyó.
Még három év. A kert vacak.*

*Vigyázz, hogy ne kerülj ide.
Bár a karácsony szebb, mint otthon.
De két golyó, mondjuk, hogy összekoccan.
Az is mi? Nincsen folytatása.*

*Holnap vagyok itt utoljára.
Kezet csókoltam mindenkinek.
Más okból voltam én itt. „Fedő bűnnel”
sikerült eltakarnom azt az igazit,
azt, amit nem, nem, nem lehet
se elviselni, se kimondani.*

*Bűn az, minek nyomát is
sikerül eltüntetnünk.*

*Holnaptól ellenállás nélkül
egyenletesen gurulok.*

Mi és ők

*Hogy elkárhoztunk, rendbe van,
de hogy a mezítlábas állatok,
még inkább rendjén. Mivel ők
szülik, szoptatják, nevelik
a magatehetetlen Istent,
s a keresztfáról leszedett Fiút
még Mária elől is rejtegetve
mindenüvé magukkal cipelik.*

Van ilyen

*Cseléd akartam lenni. Van ilyen.
Teríteni és leszedni az asztalt.
Ahogy az áldozat föllépked
és a hóhér lejön a dobogóról.*

*Most az emelvény fokai között
betűz a nap, és ugyanaz a nap,
mintha senkit se vittek volna fel,
ki nem jött vissza. Csönd akartam lenni
és dobogó. Lépcső közé szorult világ.
Senki és semmi. Hétfégy remény.*

